

Welke rol speelden de missies in het onafhankelijkheidsstreven in Congo en wat betekenen missionarissen er vandaag nog?

Priesters aan de bron

Allereerste priesterbedevaart brengt driehonderd Vlaamse priesters naar Scherpenheuvel voor het einde van het Jaar van het Priesterschap

- In Rome vraagt paus vergiffenis voor kindermisbruik in de Kerk
- Jan Dumon noemt de ontluistering van de Kerk een goede zaak, ook al is de oorzaak ervan afschuwelijk
- Laat machtskerk los, keer terug naar de bron van liefde voor God en mens, luidt het devies

Lieve WOUTERS

Op 11 juni werd officieel een punt gezet achter het Jaar van het Priesterschap. Op het Sint-Pietersplein in Rome vierden 15.000 priesters mee in de afsluitende mis op het Sint-Pietersplein. Zij hoorden vanaf de eerste rij hoe Benedictus XVI de slachtoffers van seksueel misbruik in de Kerk *insistentemente* (met klem) om vergeving vroeg. De pedofilieschandalen wierpen dan ook een zware schaduw op dit jaar in het teken van de priester.

Het Jaar van het Priesterschap was uitgeroepen naar aanleiding van de 150ste gedenkdag van de dood van Jean-Marie Vianney. Daags voor de slotviering liet de Vaticaanse woordvoerder Federico Lombardi via Radio Vaticaan weten dat de pastoor van Ars, patroon van de parochiepriesters, niet zou uitgeroepen worden tot beschermheilige van alle priesters. Daarvoor is deze vrome negentiende-eeuwse figuur te weinig herkenbaar voor deze tijd en ook niet genoeg universeel, klonk het.

Terwijl de priesters uit de Franstalige bisdommen verzamelden in Banneux, hielden in Scherpenheuvel zo'n driehonderd Vlaamse collega's een bedevaart. In de Mariahal bracht Jan Dumon, hoofd van de Pauselijke Missiewerken in Rome, een reflectie op gang over het priesterschap vandaag.

„Naar het schijnt gaat de priester door een crisis”, stelde hij uitdagend. „Maar wie is de priester?

„Voor priesters is niets zo belangrijk als thuiskomen bij de bron en mensen als broers en zussen doen samenleven.” © Hugo Maris

Er zijn zoveel types, zoveel modellen in de geschiedenis en in de wereld. Als we spreken van een crisis, is het misschien omdat we nog vastzitten aan die modellen van vroeger. We wachten nog teveel tot jonge mensen met talent zich aandienen, zoals in onze tijd. Misschien moeten we zelf mensen aanspreken, mensen die diep geworteld zijn en bewogen door Christus.”

Jan Dumon stelde dat hij een sterk pleidooi hield voor trouw aan de traditie, maar dat traditie een levend gebeuren is. „We zouden al veel minder over crisis spreken, wanneer we dit voor ogen hielden, maar we hebben het er moeilijk mee te geloven dat de tijd van nu even genadig is als die van gisteren.”

Toch kun je er niet omheen dat de christenheid in elkaar is gestuikt. De samenleving is niet langer gebaseerd op Kerk en geloof. „Dat is een objectief gegeven. Als je dit als basis neemt, gaat het in-

„Pas als we vertrouwing zijn van God en leerling van Jezus, kunnen we overtuigende priesters zijn”

derdaad slecht. Maar misschien gaat het wel veel beter, want vandaag is christen-zijn weer wat het was in het begin, een persoonlijk antwoord op Jezus' vraag 'Wil je? Volg je?' Misschien moeten

we meer naar jonge mensen luisteren, die daar al veel spontaner mee omgaan dan wij.”

De ontluistering die de Kerk meemaakt ten gevolge van de pedofilieschandalen, noemde hij in die zin positief. „Al is de oorzaak afschuwelijk, het effect is goed. We moeten een nederige, eenvoudige en zondebewuste Kerk zijn, die weliswaar krachtig getuigenis aflegt, maar niet van haar luister en macht, wel van het feit dat God de zwakke uitkiest om zijn sterke liefde duidelijk te maken.”

Elke crisis is ook een kans om te onderscheiden waar het echt op aankomt. „Waar komt het op aan als priester? Priester-zijn gaat terug op een dynamiek die je vindt bij Jezus. Hij is de bezieler van het wezenlijke. Een priester is niet

eerst en vooral een leider, maar iemand die altijd teruggaat naar de ongrijpbare God en die het onmogelijke probeert: mensen als broers en zussen doen samenleven. Voor een priester is daarom niets zo belangrijk als het thuiskomen in de eigenheid van God over wie wij willen vertellen.”

Jan Dumon hield de priesters het beeld van de leerling voor. „Op het breken van het brood en de voetwassing na heeft Hij ons geen richtlijnen meegegeven. Hij leerde ons alleen leerling worden. Pas na zijn dood begrijpen de leerlingen Jezus' boodschap en worden zij vanzelf herders. Alleen wanneer we vertrouwing zijn van God en leerling van Jezus kunnen we overtuigende priesters worden.”